

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการดำเนินการประกัน

คุณภาพระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Factors Affecting Participation of Academic Personnel

towards Quality Assurance at Curriculum Level

in Pibulsongkram Rajabhat University

อรพนิตา จรัสธนวรพัฒน์^{1*} สวณีย์ เสริมสุข² และบัญชา ศรีสมบัติ³

Aornpanita Jarathanaworapat^{1*}, Savanee Sermsuk², and Buncha Srisombut³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ประจำหลักสูตร 328 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร อยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยย่อยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษายู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร อยู่ในระดับมาก โดยการมีส่วนร่วมด้านการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการนำผลประเมินมาปรับปรุง อยู่ในระดับมาก และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร การมีส่วนร่วม ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน

Abstract

The objectives of this research were to study factors of work environment and participation affecting the result of educational quality assurance at curriculum and to study the relationship between factors of work environment and result of educational quality assurance at curriculum level with the mediation roles of academic personnel's participation.

¹ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

³ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

*Corresponding author; email: aornpanita_j@outlook.co.th

The samples consisted of 328 academic personnel by using questionnaire as tool. The results were found that the factors of work environment were at a high level. In addition the sub factor as executive support, work collaboration, training in educational quality assurance and work motivation in educational quality assurance were at a high level. The participation of educational quality assurance was at a high level also sub topics found that Plan, Do, Check, and Act were at a high level as well. Participation of academic personnel was not a mediator between the factors of work environment and the result of educational quality assurance at curriculum level of Pibulsongkram Rajabhat University.

Keywords: Quality assurance at curriculum, Participant, Factors of work environment

บทนำ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาปัจจุบันได้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบของกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2550) การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพ เป็นกระบวนการที่จะทำให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมดำเนินการให้บรรลุผลตามนโยบายของผู้บริหาร และประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (กฤติยาภรณ์ ต้นป้า, 2552)

การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งการที่จะให้การประกันคุณภาพทั่วทั้งองค์การ มีกระบวนการรักษาคุณภาพและปรับปรุงมาตรฐานที่ดียิ่งขึ้นตลอดเวลา นั้น ระบบการประกันคุณภาพจะเป็นเสมือนกลไกที่ทำให้งานทุกระบบและผู้ปฏิบัติงานทุกคนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำระบบกลไกการบริหารการประกันคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน (Check) และการนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุง (ACT) มาใช้ในการดำเนินงานนำไปสู่คุณภาพมาตรฐาน เพื่อเป้าหมายและประสิทธิผลในการพัฒนาองค์การสู่ความเป็นเลิศในอนาคต ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันอาศัยแนวคิดการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและขั้นตอนในการประกันคุณภาพการศึกษาย่อมต้องอาศัยการมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้ที่เกี่ยวข้องภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อร่วมมือในการดำเนินงาน ปรับปรุงและพัฒนาองค์การการศึกษา (เนตรรุ้ง อยู่เจริญ, 2553) การมีส่วนร่วมของบุคลากรเป็นหัวใจสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานครบทุกพันธกิจ จึงจะสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย (กัญญาวิรัช สมนึก, 2557) นอกจากนี้การที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาก็มีความสำคัญ ได้แก่ บรรยากาศสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ เป็นบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่มองเห็นเป็นรูปแบบ เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน สาธารณูปโภค สนามกีฬา สวนหย่อม บรรยากาศสภาพแวดล้อมการจัดการบริหาร เป็นสภาพแวดล้อมที่สร้างเสริมให้สมาชิกทุกคนร่วมกันทำงานอย่างมีความสุข มีการสร้างขวัญและ กำลังใจในการทำงาน ยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากัน การให้สวัสดิการ บรรยากาศสภาพแวดล้อมทางวิชาการ เช่น การจัดการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียน

ตลอดจนการจัดบริการเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่างๆ ที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่มีชีวิตชีวา (กรมสามัญศึกษา, 2543) และยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนของผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การเข้ารับการฝึกอบรม และสิ่งจูงใจในการทำงาน ล้วนส่งผลถึงการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานทั้งสิ้นจะเห็นได้ว่าคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดและเป็นปัจจัยในการบริหารจัดการองค์กร ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

จากการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารและนโยบาย การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งสนับสนุน ความพร้อมของทรัพยากร วัฒนธรรมคุณภาพของหน่วยงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหาร ได้ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษา จากที่กล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อที่จะนำผลการศึกษานี้ช่วยส่งเสริมและเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 417 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำหลักสูตร 328 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

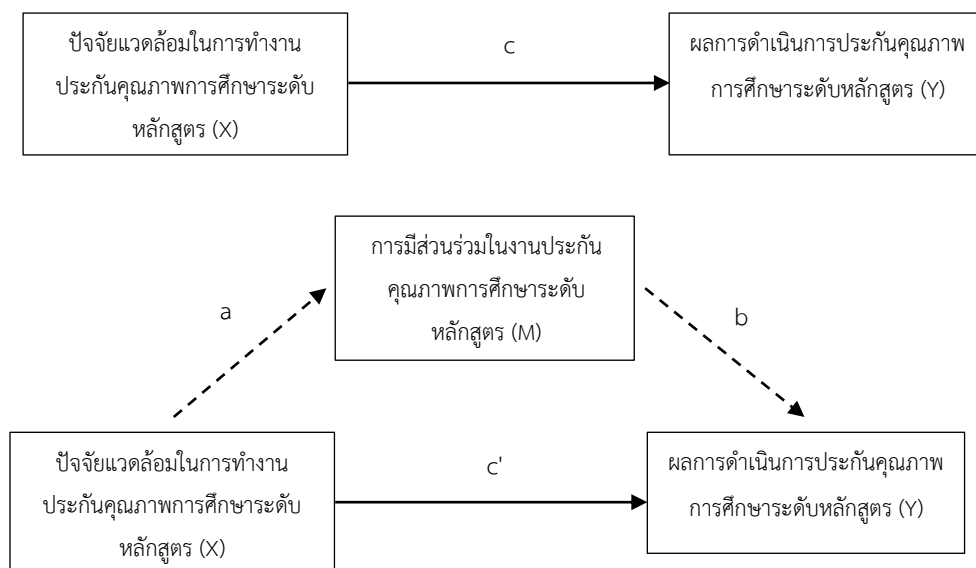
ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน 4 ด้าน (X) คือ ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร (X_1) ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (X_2) ด้านการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X_3) และด้านสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา (X_4)

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (Y)

ตัวแปรส่งผ่าน คือ การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (M)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยทั่วไปจะพิจารณาตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) ซึ่งสันนิษฐานว่าจะมีผลต่อตัวแปรผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เส้นทาง c จะเรียกว่า อิทธิพลรวม รูปแบบโมเดลอิทธิพลตัวแปรส่งผ่านในความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยเริ่มจากการส่งอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) อ้อมผ่านตัวแปรการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) ซึ่งเป็นตัวแปรส่งผ่าน เส้นทาง a จะเรียกว่า อิทธิพลทางตรงของตัวแปรอิสระต่อตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) จะรับอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) ส่งผ่านไปถึงตัวแปรผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เส้นทาง b จะเรียกว่า อิทธิพลทางตรงของตัวแปรส่งผ่านต่อตัวแปรตาม ซึ่งมีผลให้เส้นทางอิทธิพลจากตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) ไปถึงตัวแปรผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) มีค่าอิทธิพลทางตรงลดลง เส้นทาง c' จะเรียกว่า อิทธิพลทางตรง สามารถสร้างเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการประยุกต์ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งทางวิชาการ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพบุคลากร อายุการทำงานในมหาวิทยาลัย คณะ สาขาวิชา หลักสูตร รายได้ต่อเดือน ทักษะต่อการประกันคุณภาพ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน ประกอบไปด้วย การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน ด้านการดำเนินการตามแผน ด้านการตรวจสอบประเมินผล และด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

คุณภาพของเครื่องมือ

ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งข้อคำถามข้อแบบสอบถามนี้ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66 - 1.00 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์บุคลากรสายวิชาการซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้ว

นำมาหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (1951) ได้เท่ากับ 0.9207

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจึงเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และระดับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตร แผลผลในแต่ละประเด็นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547) โดยการหาค่าพิสัยและอันตรภาคชั้นและนำผลต่างที่ได้มากำหนดเกณฑ์การวัด ดังนี้

ช่วงคะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก

ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

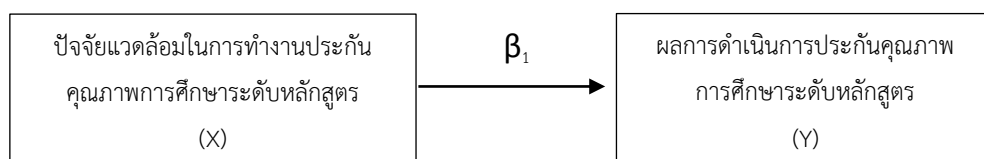
ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบตัวแปรส่งผ่าน

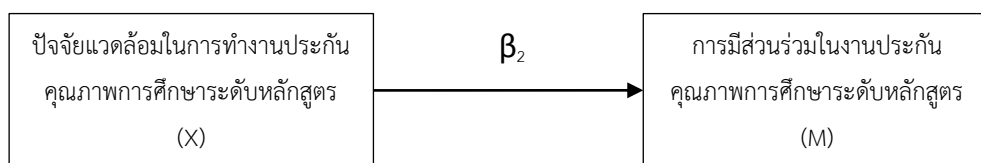
ใช้การวิเคราะห์การถดถอยตามแนวทางของ Baron & Kenny (1986) สำหรับการทดสอบตัวแปรส่งผ่านมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_1) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 2

ภาพ 2 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y)

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple regression analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_2) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 3

ภาพ 3 การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (M)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (M) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_3) ของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และหาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐาน (β_4) ของการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ดังภาพ 4

ภาพ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (X) และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (M) กับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y)

โดยการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ Baron & Kenny (1986) ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นตัวแปรส่งผ่านที่สมบูรณ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรซึ่งเป็นตัวแปรส่งผ่านหรือ β_4 มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานซึ่งเป็นตัวแปรต้น หรือ β_3 มีค่าเท่ากับ 0

2) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นตัวแปรส่งผ่านบางส่วนระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์

การถดถอยมาตรฐานของทั้งปัจจัยแวดล้อมในการทำงานซึ่งเป็นตัวแปรต้น หรือ β_3 มีค่ามากกว่า 0 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรซึ่งเป็นตัวแปรส่งผ่าน หรือ β_4 มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร หรือ β_4 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติโดยเกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน สามารถแสดงได้ในตาราง 1

ตาราง 1 เกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน

เกณฑ์การทดสอบตัวแปรส่งผ่าน	ค่า β_4	ค่า β_3
1. ตัวแปรส่งผ่านสมบูรณ์	มีนัยสำคัญทางสถิติ	= 0
2. ตัวแปรส่งผ่านบางส่วน	มีนัยสำคัญทางสถิติ	> 0
3. ไม่เป็นตัวแปรส่งผ่าน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยแวดล้อมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก หากพิจารณา 3 อันดับแรก พบว่า ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากผู้บริหาร และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และ 3.81 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 และ 0.91 ตามลำดับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การสนับสนุนจากผู้บริหาร	4.00	0.80	มาก
2. ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน	4.04	0.75	มาก
3. การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	3.78	0.97	มาก
4. สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา	3.81	0.91	มาก
รวมเฉลี่ย	3.91	0.86	มาก

2. การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทุกด้านอยู่

ในระดับมาก หากพิจารณา 3 อันดับแรก พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบประเมินผล ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน และการมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผนเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และ 0.75 ตามลำดับ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

การมีส่วนร่วม	$\bar{x}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan)	3.99	0.76	มาก
2. ด้านการดำเนินการตามแผน (Do)	3.98	0.75	มาก
3. ด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check)	4.01	0.74	มาก
4. ด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act)	3.98	0.72	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.74	มาก

3. การศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร โดยมีกลุ่มตัวอย่างผ่านการทำประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีจำนวน 306 ราย พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร (X_1) ด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (X_2) ด้านการได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X_3) และด้านสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา (X_4) สามารถร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .70 ดังตาราง 4 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยแวดล้อมในการทำงานทั้ง 4 ด้าน สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 70 ซึ่งสามารถนำมาพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.87 + 0.24(X_1) + 0.23(X_2) + 0.22(X_3) + 0.11(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.31(X_1) + 0.26(X_2) + 0.28(X_3) + 0.16(X_4)$$

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร จำแนกปัจจัยแวดล้อมในการทำงานเป็นรายด้าน (n=306)

ตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน	a Constant	b	Std. Error	β	t	p
การสนับสนุนจากผู้บริหาร (X_1)	0.87	.24	.03	.31	6.94	.00**
ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน (X_2)		.23	.04	.26	6.21	.00**
การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (X_3)		.22	.04	.28	5.78	.00**
สิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา (X_4)		.11	.03	.16	3.49	.00**

หมายเหตุ : * $P < .05$, ** $P < .01$, $R^2 = .70$

4. ผลการทดสอบตัวแปรส่งผ่านในการวิจัย

การทดสอบตัวแปรส่งผ่านตามแนวทางของ Baron & Kenny (1986) พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรมีค่าเท่ากับ .04 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .61$, $p = .54$)

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีค่าเท่ากับ .83 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 25.87$, $p = .00$)

ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรแล้ว มีค่าเท่ากับ -.03 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -.25$, $p = .80$) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานแล้ว มีค่าเท่ากับ .07 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = .71$, $p = .48$)

ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในการพิจารณาตัวแปรส่งผ่านที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรแล้ว เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของการมีส่วนร่วม และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของการมีส่วนร่วมในงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สรุปผลการทดสอบได้ว่า

การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตสงคราม ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน การมีส่วนร่วม และผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามแนวทางการทดสอบใน 3 ขั้นตอน (n=306)

ตัวแปร	ตัวแปรพยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ขั้นตอนที่ 1 : X $\rightarrow$ Y ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่าง ตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน (X) กับผลการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร (Y) $R^2 = .001$	ปัจจัยแวดล้อมใน การทำงาน	.06	.10	.04	.61	.54
ขั้นตอนที่ 2 : X $\rightarrow$ M ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายระหว่าง ตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน (X) กับการมีส่วนร่วม (M) $R^2 = .688$	ปัจจัยแวดล้อมใน การทำงาน	.77	.03	.83	25.87	.00**
ขั้นตอนที่ 3 : X, M $\rightarrow$ Y ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัว แปรพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน (X) และการมีส่วนร่วม (M) กับผลการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ หลักสูตร (Y) $R^2 = .003$	ปัจจัยแวดล้อมใน การทำงาน การมีส่วนร่วม	-.05 .14	.19 .20	-.03 .07	-.25 .71	.80 .48

หมายเหตุ : * $P < .05$, ** $P < .01$

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยรวมเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยแวดล้อมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) ด้านการดำเนินการตามแผน (Do) ด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check) และด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act) และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจที่สอดคล้องกับการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยรวมเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยแวดล้อมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก ไม่ได้สอดคล้องกับประภาศ ปานเลี้ยง (2555) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ พบว่า ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานโดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาในด้านต่างๆ พบว่า ทุกปัจจัยย่อยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือของผู้ร่วมงาน การได้รับการฝึกอบรมหรือให้ความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งจูงใจในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งอาจเป็นเพราะว่ามีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกัน หรือนโยบายของผู้บริหาร เป็นต้น อีกทั้งอาจเนื่องมาจากการที่แต่ละหน่วยงานมีระบบการทำงานที่ต่างกันนั่นเอง

จากผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นุตสรา มิ่งมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ

กมลมาลย์ ศรีโพธิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลจากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นุตสรา มิ่งมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนงานอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กมลมาลย์ ศรีโพธิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินการตามแผน (Do) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นุตสรา มิ่งมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพภายใน อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กมลมาลย์ ศรีโพธิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบประเมินผล (Check) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นุตสรา มิ่งมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้านการมีส่วนร่วมในการควบคุมและตรวจสอบระบบประกันคุณภาพภายใน อยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ กมลมาลย์ ศรีโพธิ์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก และการมีส่วนร่วมด้านการนำผลประเมินมาปรับปรุง (Act) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นุตสรา มิ่งมงคล (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ด้านการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบหลักประกันคุณภาพภายใน อยู่ในระดับมาก แสดงว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพล้วนได้มีการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการดำเนินการในกิจกรรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็น การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ก็ช่วยให้ผลการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดีนั่นเอง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน พบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการทำงานกับผล

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม นั้นแสดงว่าการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการไม่สามารถทำหน้าที่เป็นตัวรับอิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมในการทำงาน และไม่สามารถทำหน้าที่เป็นตัวแปรที่ส่งผ่านอิทธิพลไปยังผลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดแสดงให้เห็นว่าบุคลากรทุกคนในแต่ละหลักสูตรสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี ทุกคนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา เอาใจใส่แก้ไขหรือปรับปรุง เมื่อพบว่าการดำเนินงานไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดมาตรฐานประกันคุณภาพได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี อาจารย์ในหลักสูตรได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินการประกันคุณภาพซึ่งกันและกัน อีกทั้งเมื่อเกิดปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ทุกคนก็ได้รับทราบข้อมูล และมีการประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้น และปัจจัยแวดล้อมด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่สอง โดยได้สอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมในการทำงานด้านความร่วมมือของผู้ร่วมงาน แสดงให้เห็นถึงผู้บริหารเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางหรือวิธีการดำเนินงาน เมื่อเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำหรือตอบข้อสงสัยได้ และยังเป็นທີ່ปรึกษาที่ดี ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรมประกันคุณภาพได้เป็นอย่างดีนั่นเอง

2. การมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้านการตรวจสอบประเมินผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่าบุคลากรทุกคนในแต่ละหลักสูตร ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการร่วมในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานที่ปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นอย่างดี โดยผู้ร่วมงานทุกคนได้ร่วมกันตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานอ้างอิง ตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติงานตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดการประชุมเสนอความคิดเห็นและสรุปผลการประเมินตนเอง และทำการวิเคราะห์และรายงานปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

2. ควรทำการศึกษาตัวแปรส่งผ่านที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้านอื่นๆ เพิ่มเติม สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายวิชาการต่อการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณการสนับสนุนทุนวิจัยสำหรับนักศึกษาและบัณฑิตศึกษา จากเงินกองทุนพัฒนาการวิจัยและบริหารจัดการงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

เอกสารอ้างอิง

- กมลมาลย์ ศรีโพธิ์. (2551). *การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: ปัญหาพิเศษ (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารงานทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมสามัญศึกษา. (2543). *แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กฤติยาภรณ์ ตันเปา. (2552). *การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรวิทยาลัยศิลปะสื่อและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- กัญญาวีร์ สมนึก. (2557). *ปัจจัยในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- นุตสรา มิ่งมงคล. (2557). *การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, สุรินทร์.
- เนตรรุ่ง อยู่เจริญ. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ การศึกษาของครูสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสน์.
- ประกาศ ปานเจียง. (2555). *(รายงานการวิจัย) การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. สงขลา: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2550). *คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: จุฑาทอง.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variables distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of personality and social psychology*, 51(6), 1173-1182.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.